

безъ сумнение бы придобиваль отъ день на день по-гольмо дързновение, и непріатель-ть бы всегда отбиваль. При всичко това трудихъ ся негови-ть момче-та твърдѣ много да му затажатъ смърть-тѣ, нѣ и пакъ неможихъ, и народъ-ть убо като разумѣ това, падна въ голѣмо очейние. На двадны следъ Хайдуть Велковѣ-тѣ смърть оставихъ ти Неготинѣ и крѣпость-тѣ, и побѣгнахъ презъ една барѣ, и излѣзохъ на пѣть-тѣ, кой-то отхождаше къдѣ Поречъ островъ. И така 16 дны брани тукъ Хайдуть Велко Неготинѣ и то вече съ най-последны-ть си силы, отъ турско-то войнство кое-то е было до 18,000 души; и на 18. день падна Неготинѣ. Като нещѣше и народъ-ть въ Бързаланкѣ и Голѣмо-острово да чака непріатель-ть: отиде и той въ сѣщый-ть пѣть подиръ предны-ть. Живко Константиновичъ, кого-то бѣше въспоставилъ Младенъ за войводѣ въ *Кладово*, не идѣше му на умъ колко мъжи и трудъ сѣ ся притърпѣли тукъ, догдѣ-то ся освои това мѣсто, нѣ сѣдума ся съ главный-ть надзиратель отъ градъ-ть за да спася момчета-та си и бекяры-ть си, да оставятъ *Кладово* и да бѣгать, кое-то и сторихъ. На *Кладово* ся излѣ сега всичко-то бѣснение на непріатель-ть, на кого-то го оныя тѣй ефтино оставихъ. Мъжие-ть сѣ набождани быле на колове, а деца-та за подсмѣвкѣ на кръщение-то хвърлени въ студенѣ-тѣ почти леденѣ водѣ!

Като ся распилѣхъ Турцы-тѣ по обличны-ть нахи, отъ Сърбы-тѣ всѣкѣй кой-то можаше да бѣга побѣгна на островъ Поречъ. Сега ся появи мѣжду народъ-ть всеобща опасность и незадоволство, и почвахъ да викатъ и да мѣм-